každá měla na pořadu pouze dvě themata. Toto omezení programu bylo zdaru sjezdových jednání zřejmě na prospěch. Jako referenti a účastníci debat fungovali také právníci rakouští a říšskoněmečtí. Resoluce sjezdem schválené jsou tak obsáhlé a snad až příliš podrobné, že není možno je na tomto místě reprodukovati, ač obsahují namnoze požadavky velmi pozoruhodné. Do oboru práva obchodního a soukromých práv zvláštních zapadají obsáhlé resoluce žádající reformu zákona o společnostech s ručením omezeným a reformu práva známkového. Obecný význam má usnesení doporučující řadu prostředků, které mají zaručiti jednotnost rozhodování nejvyšších soudů. Do oboru trestního práva náleží resoluce, doporučující — na těchto sjezdech nikoli po prvé — změnu československé osnovy trestního zákona především ve směru určitějšího a konkretnějšího vymezení hranic trestnosti. Do nejrůznějších oborů právních zasahuje usnesení, které navrhuje zásady pro úpravu právního postavení manželky. Konečně z oboru ústavního práva usnesena resoluce o otázce, zda zásada rovnosti všech před zákonem, vyslovená v různých ústavách, zakládá subjektivní právo, jež možno uplatniti. ř.

Z ČASOPISŮ. **Časopis pro právní a státní vědu.** R. XV. Č. 1—2. Weyr: Hans Kelsen. — Engliš: Metodické náležitosti cenové teorie a teleologická teorie cen. — Grňa: Osnova zákona o příslušnosti a civilního řádu soudního.

České právo. R. XIII. Č. 8. Doc. Dr. Vážný: Přehledný nástin právní úpravy bilance kupeckého podniku (obchodních společností). — Dr. O. Hanna: Nový řád konkursní, vyrovnací a odpůrčí. — Mil. Daněk: O dosahu působnosti § 154 obč. zák. — Č. 9—10. Pokračování článku Vážného a Hannova. — Dr. Č.: Reforma kalendáře.

Juristenzeitung für das Gebiet der Tschekoslowakischen Republik. — XII. Č. 19. — König: Beiträge zur Lehre vom Schadenersatz. — Reinhold: Das tschechoslowakische Jugendstrafgesetz. — Č. 20. Dokončení článku Königova. — Bettelheim: Das 2. u. 3. Heft des XII. Bandes der Entscheidungen des österr. Gerichtshofes in Zivil- und Justizverwaltungssachen. — Eisinger: Anmerkung zu: Gericht, Sondergericht, Verwaltung und Verwaltungsgericht. — Č. 21. Fux: Das Alimentationsschutzgesetz. — Frind: Zur Exszindierung der im Zwangsversteigerungsverfahren als Zugehör geschätzten Maschinen. — Butschek: Neue Erkenntnisse des Obersten Verwaltungsgerichtes betreffend die Pensionsversicherung. — Č. 22. Steiner: Bedarf es bei Delikten gegen die Ehre des Absehens von der Strafe? — Eckstein: § 527, Abs. 2, Z.-P.-O. in der Rechtsprechung des Obersten Gerichtes. — Zebo: Verwaltungsgerichtliches. — Č. 24. Fux: Von den Sachenrechten. — Melzer: Beiträge zur Auslegung und Würdigung des allg. bürgerl. Gesetzbuches. — Herbatschek: Ein offenes Wort. — Oppenheimer: Zum kommenden Reichsverwaltungsgericht. — XIII. Č. 1—2. König: Privates und öffentliches

Recht. — Fux: Die Arbeitsgerichte. — Frind: Zur Bemessung des Schmerzengeldes. — Eisinger: Schiedsprozeßrechtliche Fragen. — Steiner: Die Anpassung des Vollzuges der Freiheitsstrafe an den Täter. — Eckstein: Die private Krankenversicherung. — Zebo: Stellung der Steuerträger zum Fiskus im Steuerwesen.

Právny obzor. R. XIV. Č. 20. Štajgr: Excidační žaloba v slovenském právu. — Slávik: Vymáhanie verejnonotárskych odmien na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. — Laštovka: Některé poznámky k přípravě Prvního sjezdu právníků států slovanských v Bratislavě r. 1933.

Soudcovské listy. XIII. č. 1. Slabihoudek: Justice bez porot? — Dr. V. S.: K zákonu o mladistvých č. 48/1931 Sb. zák. a nař. — Šimák: K výkladu zákona »alimentačního«. — Č. 2. Dokončení článku Slabihoudkova. — Růžek: Ještě k zákonu alimentačnímu. — Smrčka: Zákon o mladistvých provinilcích v praxi.

Věstník československé společnosti pro právo trestní. VII. Č. 3. Solnař: Je žádoucí, aby vedle trestního zákona a trestního řádu byl vypracován ještě zákon o výkonu trestu? — Veselá: Jakým způsobem by bylo možno dosáhnouti lepší specialisace trestního soudce?

HOVORNA.

Právní problémy rozhlasu.*)

Když radiofonie přestala býti záhadným problémem pro techniky, stávala se teprve problémem a to nikoliv snadným pro právníky. Brzy po válce, když péče o zabezpečení států byla předním a časovým úkolem vnitřní i zahraniční politiky, objevilo se radio jako nový prostředek pro přenášení zpráv, před jehož působností nebylo možno uzavříti státní hranice a který touto svou jedinečnou vlastností zdál se přímo ohrožovati bezpečnost států v jejich základech.

Jest přirozeno, že právníci a zákonodárci starali se především o to, jak nový vynález ovládnout ve prospěch státu, nebo spíše jak uchrániti stát před nebezpečím, které hrozilo z využití radia a jeho rozvoje. Provoz radiotelegrafie a radiotelefonie prohlášen výslovně za výhradní právo státu a pokud by stát propůjčil jich výkon ve formě koncese třetím osobám, vyhrazeno pro stát právo nejširší a nejpřesnější kontroly s možností udělenou koncesi odvolati kdykoliv a bez udání důvodů.

Tímto duchem jest prodchnut i československý zákon o telegrafech ze dne 23. března 1923 a zákon ze dne 20. prosince 1923, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiových zařízení, jakož i dovoz jich z ciziny.

*) Z referátu podaného na manifestační schůzi v Pardubicích dne 20. září 1931.